

Ekwiwalent – wyliczyć i wypłacić. Czy można jeszcze jaśniej?

Wojewódzkie sądy administracyjne wydają setki wyroków jednoznacznie wręcz łopatologicznie obligujących organy Policji do wyliczenia i wypłacenia należnego ekwiwalentu. Robią to jasno, dobitnie i jednoznacznie.

Prezentujemy wybrane cytaty z rozstrzygnięcia i uzasadnienia jako przykład braku najmniejszych wątpliwości jak powinien postąpić organ Policji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 18 sierpnia 2022 roku, sygn. akt III SA/Kr 358/22 / <https://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/0C349F6F43> /

SENTENCJA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Jakub Makuch Sędziowie WSA Elżbieta Czarny-Drożdziejko WSA Renata Czełuśniak (spr.) po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym sprawy ze skargi K. T. na decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji w Krakowie z dnia 29 grudnia 2021 r. nr 166/EU-O/2021 w przedmiocie odmowy wypłaty wyrównania wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy uchyła zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję organu I instancji.

/.../

UZASADNIENIE

/.../

Przedmiotem kontroli Sądu była decyzja Komendanta Wojewódzkiego Policji w Krakowie z dnia 29 grudnia 2021 r. utrzymująca w mocy decyzję Komendanta Miejskiego Policji w Tarnowie z dnia 29 listopada 2021 r. odmawiającą skarżącemu wypłaty wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe i dodatkowe w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji.

/.../

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyrokiem z 5 sierpnia 2020 r. sygn. akt III SA/Kr 38/20 uchylił decyzję z dnia 7 listopada 2019 r. oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia 24 września 2019 r. odmawiającą skarżącemu wypłaty wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe, dodatkowe. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2021 r. sygn. akt III OSK 3538/21 oddalił skargę kasacyjną organu. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Komendant Wojewódzki Policji w Krakowie po raz drugi utrzymał w mocy decyzję odmawiającą skarżącemu wypłaty wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane urlopy. Zdaniem organu, zastosowanie się do wykładni art. 115a UoP w brzmieniu przyjętym w wyroku WSA w Krakowie stanowiłoby naruszenie art. 6 k.p.a. Wskazał bowiem, że dnia 1 października 2020 r. organ został wyposażony w materialnoprawne przepisy umożliwiające rozpoznanie wszystkich spraw o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy.

Sporna pozostaje zatem kwestia związania organów Policji powołanym wyrokiem WSA w Krakowie z dnia 5 sierpnia 2020 r.

/.../

Zgodnie z art. 153 p.p.s.a. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. Trzeba wskazać, że zmiana stanu prawnego uzasadniająca odstępianie od wskazań zawartych w wyroku ma miejsce wyłącznie wówczas, gdy powoduje, że pogląd sądu stanie się nieaktualny (por. wyrok NSA z 22.09.1999 r., I SA 2019/98, cyt. za B. Dauter, A. Kabat, M. Niezgodka-Medek, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, LEX/el. 2019), co nie miało miejsca w nin. sprawie.

Organy I i II instancji naruszyły art. 153 p.p.s.a. orzekając w sposób odmienny niż wynikało to ze wskazań zawartych w prawomocnym wyroku WSA w Krakowie i NSA – organy nie dokonały wyliczenia i wypłaty części należnego skarżącemu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop na podstawie art. 115a ustawy o Policji, interpretowanego w zgodzie z art. 66 ust. 2 Konstytucji RP i stanowiskiem TK wyrażonym w ww. wyroku. Zdaniem Sądu, wejście w życie w dniu 1 października 2020 r. ww. nowelizacji ustawy o Policji nie pozwala na przyjęcie, że w doszło do zmiany stanu prawnego, która uzasadniałaby odstępianie od zastosowania wyroku WSA w Krakowie i NSA. Aktualne bowiem pozostają w stosunku do policjantów zwolnionych ze służby przed wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego rozważania prawne zawarte w tym wyroku oraz ww. wyrokach sądów administracyjnych.

/.../

Wobec powyższego, przedstawiona wyżej przez sąd rozpoznający przedmiotową sprawę wykładnia art. 9 ust. 1 ustawy z o szczególnych rozwiązaniach (...), sprawia, że w pełni aktualne pozostają wskazania zawarte wyroku WSA z dnia 5 sierpnia 2020 r. oraz ww. wyroku NSA z dnia 5 sierpnia 2021 r. W nin. sprawie nie doszło bowiem do zmiany elementów decydujących o powstaniu sprawy administracyjnej, w postaci: okoliczności faktycznych sprawy, a także norm prawnych stanowiących podstawę orzekania przez organy administracji publicznej i nadal, tak jak to miało miejsce w dniu wydania ww. wymienionego wyroku WSA, ocena sytuacji skarżącego powinna zostać dokonana z zastosowaniem poprzednio obowiązującego art. 115a ustawy o Policji, w znaczeniu ukształtowanym wyrokiem TK z dnia 30 października 2018 r. oraz z uwzględnieniem stanowiska NSA zawartym w wyroku z dnia 5 sierpnia 2021 r. sygn. akt III OSK 3538/21.

Należy jeszcze raz podkreślić, że art. 153 p.p.s.a. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że ani organ administracji publicznej, ani sąd, orzekając ponownie w tej samej sprawie, nie mogą nie uwzględnić oceny prawnej i wskazań wyrażonych wcześniej w orzeczeniu Sądu, gdyż są nimi związane. Związanie oceną prawną wyrażoną w uzasadnieniu orzeczenia oraz wynikającymi z niej wskazaniami co do dalszego postępowania oznacza, że organ nie może formułować nowych ocen prawnych sprzecznych z wyrażonym wcześniej poglądem, lecz obowiązany jest do podporządkowania się jemu w pełnym zakresie oraz konsekwentnego reagowania w razie stwierdzenia braku zastosowania się do wskazań w zakresie dalszego postępowania przed organem administracji publicznej (por. wyrok NSA z 20 kwietnia 2021 r., III OSK 321/21, CBOSA).